

● 50 LET IZOLIRKE

Od projektiranja, do izdelave in vgrajevanja materialov za hidro in termo izolacije

Delovna organizacija Izolirka slavi letos 50 let svojega obstoja. Leta 1937 je zagrebški tovarnar Anton Res ustanovil v Ljubljani podružnico za predelavo bitumenov v nekatere bitumenske izdelke. To pomeni tudi pričetek bitumenske industrije oziroma industrije gradbenih izolacijskih materialov v Sloveniji. Leta 1950 se je podjetje preimenovalo v Izolirko in to ime nosi še danes. Zdaj je v tej delovni organizaciji zaposlenih v štirih tozdih (Ljubljana, Jesenice, Novoliti in Tectum) ter delovni skupnosti skupnih služb okoli 600 delavcev. Ob letošnjem občinskem prazniku bo Izolirka prejela plaketo občine Ljubljana Moste-Polje.

V Izolirki predvsem delajo hidroizolacijske materiale na osnovi bitumena, izdelke iz stropora, kombi in novolit plošče ter mineralno volno fenoterm. Najpomembnejši so bitumenski proizvodi, katerih največji proizvajalec v Jugoslaviji so prav oni. Pred petimi leti so prvič pričeli prodajati na zunanje trge. Zdaj deset odstotkov celotnega prihodka delovne organizacije pridobijo z izvozom.

Kljub neugodnim pogojem in neprestanim spremembam v devizni zakonodaji mislijo pri izvozu vztrajati tudi v prihodnje, predvsem zato, ker jim to pomeni stik s svetovnim kakovostnim vrhom. Njihovi kupci so iz Italije, Velike Britanije, ČSSR,

držav Beneluxa in iz Bližnjega vzhoda, kupujejo pa predvsem bitumenske varilne trakove, ki so Izolirkin najkakovostnejši izdelek. Kar 25 do 30 odstotkov vsega izotekta gre v izvoz. »Odločili smo se, da na tuje prodajamo le tiste izdelke, ki imajo dolgoročne možnosti, ne pa takih, katerih proizvodnjo nameravamo ukiniti. Zadnja štiri leta več izvozimo kot uvozimo, od tega pa imamo le moralno podporo,« je povedal direktor Izolirke Andrej Cetinski.

Glede na veliko število konkurentov na jugoslovanskem trgu, prostorske in kadrovske razmere v Izolirki v prihodnjih letih količinsko ne nameravajo povečevati proizvodnje; odločili pa so

se, da bodo iz svojega proizvodnega programa črtali tiste izdelke, ki postajajo manj aktualni, kot na primer lepenka, hitreje pa naj bi rasla količina bitumenskih varilnih trakov in bitumenskih skodel (materialov za zaščito proti požaru). V tozdu Novoliti so pričeli s strojno dejavnostjo (izdelava vrat proti požaru, hladil-

niška oprema), tozdu Tectum pa bo še naprej ostal kvaliteten vgrajevalec njihovih hidro in termo izolacij. Kupcem želijo še naprej nuditi celotno rešitev na tem področju, to je od projektantskih storitev do proizvodnje in vgraditve teh materialov.

D. J.

Zunanost Izolirke v Ljubljani je v zadnjem letu dobila lepšo podobo (Foto: D. J.)

● USTANAVLJANJE ORGANIZACIJ ZA TEHNIČNO KULTURO V OZDIH

Za več tehničnega znanja gre

Le skromno število predstavnikov delovnih organizacij in tudi sredstev javnega obveščanja se je odzvalo povabilu mestne zveze organizacij za tehnično kulturo k sodelovanju pri okrogli mizi, ob kateri naj bi udeleženci razmišljali o vlogi in pomenu organizacij za tehnično kulturo v ozdih. Namen pogovora je bil ustanovljanje klubov ljudske tehnike v organizacijah združenega dela, saj ugotavljamo, da je za našo družbo tehnično in tehnološko znanje izrednega pomena, prav njegovo širjenje pa je tudi ena izmed pomembnih nalog mestne zveze organizacij za tehnično kulturo.

Klubi ljudske tehnike lahko pomembno prispevajo k dvigavanju ravni tehnološkega znanja tako posameznikov kot tudi delovnih organizacij, žal pa v ljubljanski regiji tako društvo deluje le v Papirnici Vevče. V tej delovni organizaciji imajo za delovanje kluba precej razumevanja, denar pa, ki ga namenjajo zanj, se jim obrestuje na več načinov, na primer v večjem številu inovacij, pa tudi v osveščenosti ljudi, v spoznanju in potrebi po uvažanju novosti.

Društvo ljudske tehnike, ki deluje v Papirnici Vevče, na sestanku pa je predstavil njegov predsednik Boris Trtnik, je na-

stalo pred trindvajsetimi leti kot ena od dejavnosti osnovne organizacije ZSMS v tej tovarni. Danes šteje 300 članov, ki so organizirani v konstruktorski, računalniški in inovatorski sekciji, radio in foto kino klubu. Tu mladi lahko dobijo tudi tisto znanje, ki jim ga okosteneli šolski sistem ni sposoben dati.

Maloštevilni udeleženci tega sestanka, predvsem predstavniki Papirnice Vevče in mestne zveze organizacij za tehnično kulturo, so poudarjali, da polpismeni ne bomo mogli v 21. stoletje. Udeležba na tem sestanku pa je še en pokazatelj, kako temu po-

dročju ne namenimo dovolj pozornosti. Veliko besed potrošimo za to, da dokazujemo, kako potrebno je takšno znanje za ljudi, a v zavest mnogih, tudi tistih, ki lahko odločilno vplivajo na naš razvoj, to spoznanje še ni prodrlo.

Organizacije tehnične kulture spodbujajo v mladih tudi željo po znanju nasploh, po odkrivanju novega in tako pri ljudeh rušijo tiste pregrade, ki se pojavljajo vedno, kadar hočemo v proizvodnjo vpeljati kako novost. Taki ljudje ne bodo zavirali naš razvoj, temveč bodo vnašali nove postopke in nove ideje v našo industrijo. Vendar današnje gospodarske razmere, ko primanjkuje denarja in tudi pripravljenosti, delovne organizacije pa se večinoma ukvarjajo le z vsakodnevnimi problemi, ni naklonjen ustanavljanju klubov ljudske tehnike. Ne kaže pa pozabiti, da je prav znanje najbolj trajna nalozba.

DARJA JUVAN

Štirideset let glasbene šole

Pred vojno so si glasbeno šolanje lahko privoščili samo izbranci v večjih središčih. Po osvoboditvi so se razmere spremenile. Tudi ljudje v manjših krajih so si prizadevali vsaj svojim otrokom omogočiti glasbeno vzgojo, če je že sami niso bili deležni.

Tudi v naši občini je bila leta 1947 v Polju ustanovljena glasbena šola. Njen pobudnik je bil prof. Zoran Ažman. V začetku je bila organizirana kot tečaj ljudske prosvete, že naslednje leto pa se je preoblikovala v redno glasbeno šolo. Nekaj kasneje se je glasbena šola ustanovila tudi v delavskih Mostah. Obe sta se leta 1964 združili v enotno glasbeno šolo Ljubljana Moste-Polje, ki torej letos praznuje svojo 40-letnico.

Dolga je vrsta učencev, ki je uživala glasbeno vzgojo na naši šoli. Že najmlajši so se vključevali v oddelke male glasbene šole in pripravnice; kasneje pa so se učili raznih instrumentov, pa tudi solopetja in baleta. Nekateri od njih so glasbo vzljubili tako, da so študij nadaljevali na srednji glasbeni šoli in akademiji za glasbo in so danes pedagogi in člani uglednih orkestralnih skupin. Pa tudi tisti, ki so šolanje zaključili prej, so svoje znanje s pridom uporabljali v raznih amaterskih skupinah in zborih.

Številni učenci, ki so svojo izjemno nadarjenost združevali tudi s pridnostjo, so na raznih

tekmovanjih posegali tudi po najvišjih priznanjih, ne samo v republiškem, ampak tudi v zveznem merilu. Šola je posvečala veliko pozornost tudi skupinskemu muziciranju. Poleg številnih komornih skupin so se izoblikovali tudi orkestri: pihalni, godalni, harmonikarski, pa tudi pevski zbori.

Zgledno je povezovanje naše glasbene šole z okoljem. Pospešuje in podpira delo društev. Kulturnoumetniškemu društvu Vide Pregarc že leta gostoljubno nudi svoje prostore in mu pomaga v vsakem pogledu. Na njej se šola naraščaj Papirniškega orkestra Vevče. Na glasbenih urah za vrtnice se najmlajši na njim primeren način seznanjajo z instrumenti in glasbo. Osnovne in druge šole se na glasbeno šolo obračajo, da jim prireja kulturne dneve, ali jim s svojimi točkami popestruje njihove proslave. Nič manj pomembno ni tudi sodelovanje s knjižnico Jožeta Mazovca, s krajevnimi skupnostmi in družbeno-političnimi organizacijami. Z vsem svojim širokim delovanjem je glasbena šola Ljubljana Moste-Polje pomem-

ben dejavnik našega kulturnega življenja. Zaželimo ji ob njenem jubileju še mnogo uspehov.

SREČKO PIŠKUR

IZOBESIMO ZASTAVE

Uredimo svoje okolje!

Še nekaj dni nas loči od praznovanja občinskega praznika – 27. aprila – 1. maja – praznika dela in 9. maja – dneva osvoboditve. Vsem trem slavnostim pa smo vsi skupaj dolžni dati še poseben poudarek s tem, da okrasimo in uredimo svoje okolje, da izobesimo zastave. Prav slednje je naša dolžnost in obveznost, zato naj v vseh treh dneh v skladu z veljavnimi odloki zastave zavijemo!

● Uspešni tekmovalci z Glasbene šole

V Titovem Velenju je bilo v marcu 1987 XVI. republiško tekmovanje učencev in študentov glasbe.

Na tekmovanje smo poslali 3 komorne skupine. Monika Redenšek, Maja Repše in Barbara Guzina so sestavljale skupino dveh violin in klavirja. Prejele so

I. nagrado in še posebno nagrado Skupnosti glasbenih šol kot najvišje uvrščena skupina v svoji vrsti. Ta nadvse uspešna skupina je iz oddelka Polje, njen mentor pa je Vlado Repše.

V komorni skupini s pihali sta sodelovali 2 skupini iz odd. Moste. Trio kljunastih flavt v sestavi Katarina Benulič, Vesna Zaleznik in Tina Lukač si je tudi priigrala I. republiško nagrado. Uspešna je bila tudi skupina 2 flavt: Tanja Cvelbar in Jasna Nadles ter prejeli 2. nagrado. So-

Štirideset let dela in rasti Emone

Delavci SOZD Emona letos praznujemo 40-letnico dela in rasti. Leta 1947 je bila v Ljubljani ustanovljena trgovska organizacija Preharna, predhodnica današnje Emone. Komaj 28 delavcev je štela na začetku, danes jih šteje dobrih 12.000 s 1700 kmeti koooperanti. Res gigantski razvoj.

V obdobju štiridesetih let se je Emona potrdila ne le kot organizacija, ki je sposobna razvijati sodobno trgovino, potrdila se je tudi kot organizacija in skupnost, ki povezuje znotraj sebe vrsto pomembnih panog za našo družbo; ki je sposobna razvijati sodobno trgovino, ki povezuje znotraj sebe vrsto pomembnih panog za našo družbo, kot organizacija, ki je na socialističnih samoupravnih osnovah razvila učinkovit notranji sistem dohodkovnih razmerij in s tem premostila organizacijske vidike integracije.

Svoj dan, ki ga Emončani imajo 10. aprila, so letos obogatili še s tem okroglim jubilejem, 40-letnico in sicer s slovesno sejo delavskega sveta SOZD Emona v Cankarjevem domu. Na tej osrednji slovesnosti so izročili tudi odlikovanja predsedstva SFRJ, nagrade Franca Nebca in plakete Emone. Nagrade Franca Nebca za leto 1987 so podelili eni delovni organizaciji, štirim posameznikom ter skupini 14 delavcev delovne organizacije. Veseli nas, da je letošnja nagrajenka delovna organizacija Emona – Tovarna močnih krmil iz naše občine. Čestitamo, v prihodnji številki pa bomo o njej kaj več napisali.

Poslovna stavba SOZD Emona v Novih Jarsah je med drugim tudi najimpozantnejša stavba v naši občini. (Foto: S. G.)

Jeklarna — 1. maja

13. marca je pritekla prva šarža jekla iz elektropeči nove jeseniške jeklarne. S tem je jeklarna 2 uspešno prestala ognjeni krst, k temu pa so z zavzetim delom mnogo pripomogli tudi delavci Gradisa, ki so svoje delo pravočasno končali.

Uradno bodo jeklarno odprli 1. maja, ob tej priložnosti pa bo na Jesenicah tudi osrednja zvezna proslava ob delavskem prazniku.

● DEJAVNOST IN RAZVOJNI NAČRTI DO GORENJE SERVIS

Predvsem skrb za dvig kakovosti storitev

Vse bolj množična uporaba tehničnih sredstev v vsakdanjem življenju zahteva tudi urejeno servisno mrežo. V sozdu Gorenje, ki ga poznamo po televizorjih, hladilnikih, pralnih in pomivalnih strojih, kavnih mlinčih, kuhinjah in še po več drugih izdelkih, so že pred tridesetimi leti spoznali nujno skrbeti za »drugo življenje« teh strojev in aparatov. Marsikateri kupec se namreč odloči za nakup nekega izdelka prav zato, ker ve, da bo v primeru okvare hitro in solidno popravljen.

Gorenje Servis, delovna organizacija, ki ima sedež v Titovem Velenju, v njej pa je zaposlenih okoli 1450 delavcev, servisira, vzdržuje in montira 22 različnih programov Gorenja. Po vsej Jugoslaviji imajo 78 servisnih enot (v Ljubljani imajo svoje prostore na Titovi 118), vsak dan je na cestah 900 njihovih serviserjev, ki se oglašijo pri 6500 strankah. Tako je za popravila Gorenje izdelkov v garancijskem roku in zunaj njega dobro poskrbljeno.

Delovna organizacija Gorenje Servis je edini servis v državi, ki se ukvarja z odkupom in obnovo pokvarjenih komponent posameznih strojev, ki bi sicer nekoristno končali v smetnjakih. Gre za dele, življenjsko pomembne za delovanje stroja, ki jih za starejše izdelke ali za izdelke iz opuščenih programov tudi ni več moč dobiti. Tak primer so ekrani za starejše televizorje; v Titovem Velenju jih na dan obnovijo 40, potrebovali pa bi jih 150. Obnovljeni del potrošnika stane četrtino manj kot novi, čeprav njegova kakovost ni nič slabša, saj gre ta del prav tako kot novi skozi vse preizkuse, pa tudi v garanciji ni nobene razlike.

V prihodnjem obdobju bo njihova glavna usmeritev dvig kakovosti storitev. S sodobnejšimi tehničnimi pripomočki si bodo prizadevali za hitro in točno odkrivanje napak, za popravila posameznih elementov in ne zgolj za zamenjavo, za boljši odnos

do strank, kar nameravajo doseči z izobraževanjem in primerno motivacijo za delo. Delovni čas servisa mislijo še bolj prilagoditi koristnikom njihovih storitev.

K sodobnejšemu in kakovostnejšemu delovanju servisa pa bo pripomogel tudi nov informacijski sistem, ki ga uvajajo od februarja letos. Gre za pilotski sistem zvez, ki zdaj poskusno deluje le za območje Ljubljane, do konca letošnjega leta pa bo razširjen na vso Slovenijo. Potujoči serviserji imajo prek radijske zveze omogočen stik s servisnimi enotami. To jim je v veliko pomoč, saj tako lahko precej zmanjšajo število praznih voženj, bolje je poskrbljeno za njihovo varnost, pa tudi stranka lahko zve vse tiste informacije, ki ji jih sicer serviser brez pomoči baze ne more dati. Vsak klic stranke oziroma prijave okvare je zdaj zabeležen na računalniku. Na tiskovni konferenci v ljubljanski enoti Gorenja Servisa, kjer so novinarjem predstavili tudi to svojo informacijsko novost, poudarjajo, da bodo na ta način tudi lažje ugodili strankam glede ure obiska, saj se zavedajo, da to postaja pomemben del kakovosti storitev.

D. J.

delovali bosta tudi na Srečanju treh dežel v Celovcu. Mentorica obeh komornih skupin s pihali je Jasenka Jelačič.

Obe prvonagrajeni skupini bosta zastopali glasbeno šolo na zveznem tekmovanju glasbenih šol v Dubrovniku. Vsem nagrajencem iskreno čestitamo, udeležencem zveznega tekmovanja pa želimo uspešen nastop!

● Lep uspeh tudi v Fari ob Soči

V začetku aprila je bilo v Fari ob Soči v Italiji V. meddeželno tekmovanje mladih violinistov

treh dežel: Furlanije-Juljska Krajina, Slovenije in Koroške.

Monika Redenšek, Maja Repše, in Anja Bukovec, violinistke iz razreda Vildane in Vlada Repšeta, so na tem tekmovanju izredno lepo uspeli. Monika Redenšek je prejela I. nagrado, Maja Repše in Anja Bukovec pa 2. nagrado. Konkurenca je bila zelo številna in huda.

Vse tri nagrajene violinistke bodo nastopile na koncertu nagrajencev v Trstu, Vidmu, Celovcu in S. V. v Ljubljani, v Cankarjevem domu.

Vse naše nagrajence pa bomo imeli možnost slišati tudi v kulturnem domu Španski borci na slavnostnem koncertu ob 40-letnici Šole v maju 1987.

A. P.